

смѣнятъ шейнитѣ съ лодки и апаратитѣ измѣнятъ вида си. Лодкитѣ, когато се поставятъ вмѣсто колетата на летателния апаратъ, трѣбва да бждатъ необикновено здрави, защото презъ цѣлото лѣто рѣкитѣ сж задрѣстени съ дървенъ материалъ, който лапландцитѣ пускатъ презъ особени язове. Всѣко сблѣскване съ огромнитѣ плуващи греди би било пагубно.

Има и други опасности за летцитѣ. Дневната свѣтлина презъ зимата трае едва три часа. Мъглитѣ, неочакванитѣ зимни и лѣтни бури изискватъ голѣма издръжливостъ отъ тѣхъ, а срѣднощното лѣтно слънце действува ослѣпително на очитѣ имъ и често пжти тѣ падатъ въ несвѣсь. Знайно е, че въ тѣзи северни области слънцето грѣе три месеца непрекъснато и следъ това следва сжщо така дълга нощъ.

Друга една голѣма прѣчка на това оздравително дѣло е суевѣрието на лапитѣ. Въ начало тѣ мислѣли, че сребърната птица е дяволско изобретение, и често пжти бѣгали да се криятъ. Презъ лѣтото, 1925 год., заболѣла една жена отъ тифусъ. Нейнитѣ роднини съобщили на най-близката телефонна станция за случая. Веднага било наредено да бжде изпратенъ болниченъ аеропланъ. Какво било учудването на лѣкаря и летеца, когато достигнали до означеното мѣсто, гдето се намирала болната! Всички кжщи били праздни и нито поменъ отъ болна жена. Следъ дълго търсене изъ околнитѣ гори, намѣрили най-после едно дете, което ги завело въ една пещера, гдето били скрити всички жители на селцето заедно съ болната. Следъ дълги увещания най-после тѣ склонили роднинитѣ ѝ, и я отнесли съ апарата. Само за нѣколко часа тя била настанена